

"A note on the plight of Harijan women in Uttar
Pradesh"

नेशनल लेबर इस्टिंचूट, नवी दिल्ली, या संस्थे-
तके सामाजिक परिवर्तनासाठी सामाजिक कृति
यावर नोव्हेंबर १९७४ मध्ये एका सेमिनारमध्ये
एक अहवाल सादर केला गेला. हा अहवाल
उत्तर प्रदेशात उत्तर काशी डोंगराळ जिल्ह्या-
तील पुरीला या खेड्यातील अर्यंत सामासलेल्या
असा १५० कुटुंबांच्या मुलाखती घेऊन तयार
केला गेला. ही सारी कुटुंबे हरिजन (वागऱ्या)
व पिढ्यातपिड्या सरंजामी वेटपिगारीत वाढ-
लेली. त्याचे सारे आयुष्य आपल्या सावकार
जमीनदार मालकाकडे रावलेले. असा कुटुंबा-

तील १५ ते २५ वयाच्या तशीनीना कर्जवाजारी-
पणातून मुक्त होण्यासाठी वेश्या व्यवसायाखेरीज
दुसरा मार्ग नव्हता. इतके दारिद्र्य कुटुंबात
ओतप्रोत भरलेले होते. या गावातील सुंदर
तरुणी हिरव्याचार खेड्यातून आज दिल्ली,
भीरत, मुम्पऱ्यापूर या कृष्णाच्यात पाठविल्या
जातात. या भागात काढ्या व्यवस्था अशी काही
गोष्टच नाही. जो काढी लागदा सूटला जातो
तो पोलीस, पटवारी, वरिष्ठभातीतील रजपूत,
हिंदू जमीनदार व त्यांने दालाल हे अंमलात घाण-
तील तोच वायदा.

— विमल रणदिवे

उत्तर प्रदेशातील हरीजन महिलांच्या
जीवनावर थोडा प्रश्न